

תת"ע 4189/10/20 - מדינת ישראל נגד פבלו שפושניק

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4189-10-20 מדינת ישראל נ' שפושניק
תיק חיצוני: 30210518954

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	פבלו שפושניק

החלטה

להלן נימוקי להכרעת דיני מיום 10.5.21 עת החלטתי לזכות את הנאשם בתיק זה.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום ובו יוחסה לו עבירה בניגוד לתקנה 47(ה)(5) בתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום שיוחס לו וטען כי חזרתו מעקיפת רכב אחר הייתה כאשר הקו היה עדיין מקוקו.

במסגרת פרשת התביעה העידה המדינה עדה אחת בלבד, קצינת משטרה שבמקום עדותה הראשית הגישה את הדוח שערכה במקרה זה - ת/1.

במסמך שהוגש תיארה הקצינה כי במהלך נסיעה מנהלתית לביתה, כ-200 מטר לפני צומת ירוחם, מצוי קו הפרדה רציף כפול. במרחק של 500 מטר לפני הצומת הנ"ל הבחינה ברכב בו נהג הנאשם כאשר הוא יוצא לעקיפה של רכבה ושל רכב נוסף, ולאחר שחזר מהעקיפה, חצה קו הפרדה רציף.

בחקירתה הנגדית אישרה העדה כי לא ראתה מהיכן יצא הנאשם לעקיפה, אך עמדה על כך כי עת חזר מהעקיפה לנתיבו חצה הוא קו הפרדה רציף.

לטענתה (ואף שהדבר לא נרשם בת/1) גם כאשר היה הנאשם מקביל אליה, היה הוא מעבר לקו ההפרדה הרציף.

בהמשך העידה - "יכול להיות שיצאת בקו מקוקו אבל סיום העקיפה היה בקו רצוף".

במהלך פרשת ההגנה העיד הנאשם ולאחריו שני עדים נוספים שהיו ברכבו.

הנאשם בעדותו חזר על גרסתו כי יציאתו וחזרתו מעקיפה הייתה בקו מקוקו.

עמוד 1

לפי גרסתו עצם החלטתו לעקוף את הניידת היא אשר הובילה לכעס הקצינה ולא ביצוע עבירה של עקיפה בקו לבן שלא הייתה לשיטתו.

גם אשת הנאשם (הגב' אנג'לה שפושניק) העידה כי לפניהם נסעה הניידת ורכב נוסף.

לפי דבריה, בן זוגה יצא לעקיפת שני הרכבים ושב מעקיפה זו כאשר הקו היה עדיין מקוקו.

לטענתה אף שישבה בספסל האחורי, יכלה לראות קדימה וראתה כי החזרה מעקיפה הייתה בקו מקוקו.

העדה אישרה כי המקרה היה גבולי במובן זה שהייתה קירבה לקו הרציף, אך עמדה על כך שהחזרה הייתה כאשר הקו היה עדיין מקוקו.

עד נוסף שהיה ברכב, מר איליה סוטוצ'ב, תמך אף הוא בעדות הנאשם ובת זוגו.

לפי עדות זו העקיפה הסתיימה מטרים ספורים לפני שהחל הקו הלבן הרציף.

עד זה ישב לצד הנהג בזמן הנסיעה.

דין -

כאשר מציגה המדינה עדות אחת בלבד בהליך פלילי כראייה בודדת כנגד הנאשם, על בית המשפט להזהיר עצמו טרם ירשיע נאשם על בסיס עדות יחידה זו בלבד.

על פניו עדות ע.ת 1 היא עדות אמינה ולא מצאתי בה כל סימן לאי אמירת אמת.

יחד עם זאת, עדות זו "סובלת" מחולשה הנשענת על עצם תיאור המקרה על ידי העדה עצמה:

לפי עדותה הכתובה בת/1, קו רציף מתחיל כ-200 מטר לפני הצומת לכיוונה נסעו הרכבים, ואילו אירוע העקיפה החל כ-500 מטר לפני הצומת.

משמעות הדבר היא כי לנאשם היו נתונים כ-300 מטר בהם יכול היה להשלים את עקיפת הרכבים טרם החל הקו הלבן הרציף.

בנוסף, לפי עדותה על הקצינה, עקף הנאשם את הניידת כאשר לפניה היה רכב נוסף.

משמעות הדבר היא כי חזרת הנאשם מעקיפתו הייתה שעה שבין הניידת ובין רכב הנאשם מצוי רכב נוסף.

בסיטואציה זו, לא ברור כיצד יכלה הקצינה לראות את גלגלי רכב הנאשם חוצים קו הפרדה כזה או אחר כאשר רכב אחר מצוי ביניהם.

מעבר לקושי שהוצג לעיל, אין כל כיתוב בת/1 של הקצינה לפיו בשעה שרכב הנאשם היה מקביל לה, היא כבר ראתה קו הפרדה רציף ביניהם.

אם החל הנאשם עקיפת הניידת כ-500 מטר מהצומת (מיקום בו אין עדיין קו רציף), כיצד יתכן קו הפרדה רציף בינו לבין הניידת כאשר הם כ-300 מטר לפני תחילתו של הקו הרציף לפי עדות הקצינה עצמה?

עדויות הנאשם, אשתו והנוסע ברכבו עברו כולן חקירות נגדיות שלא הניבו סימן מובהק לאי אמירת אמת.

ברור על פניו כי המדובר בעדים שיש להם אינטרס לסייע לנאשם במשפטו ולכן משקל עדות בת הזוג והחבר אינו גבוה, אך גם במשקל נמוך של עדויות אלה, לא מצאתי כל סימן לאי אמירת אמת על ישי הנאשם או שני העדים האחרים.

ברור על פניו כי הנאשם ושני עדיו היו במיקום טוב יותר של נראות ביחס לאופי הקו שנחצה בזמן העקיפה מול מיקום הקצינה באותו הזמן (כאשר רכב אחר חצץ בינה לבין רכב הנאשם).

תגובת הנאשם המידית לאחר האירוע שתועדה בת/1, הכחישה חציית קו הפרדה רציף, ולמעשה שמר הנאשם לאורך כל משפטו (מתגובתו הראשונית לשוטרת ועד לסיכומי בתיק) על אותה העמדה הנחושה לפיה לא ביצע כל עבירה של חציית קו הפרדה רציף.

לאחר ששמעתי את כלל העדויות בתיק זה, ובהינתן כי המדובר בעדות יחידה מול שלוש עדויות סותרות, ולאחר שלא מצאתי כי עובדות כתב האישום הוכחו בעוצמה הנדרשת בהליך פלילי - מעבר לכל ספק סביר - אני מחליט לזכות את הנאשם בפרשה זו, ולו מחמת אותו הספק שנותר בעיני.

עותק מהחלטה זו - נימוקי להכרעת דין מיום 10.5.21 - יועבר לצדדים

ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"א, 21 יוני 2021, בהעדר הצדדים.